

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 8.

XX.ročník

Vychází v srpnu 2022

Vážení čtenáři,

slyšel jsem jednou mluvit pana arcibiskupa Graubnera o svatořečení v Česku. V zahraničí se lidé ke kandidátům blahořečení či svatořečení modlí. U nás zas až tak velká snaha není. Když je člověk neprosí o přímluvu, tak nemůžeme také mít zkušenost s pomocí. Takovým kandidátem u nás je i Antonín Cyril Stojan, na Moravě zvaný tatíček Stojan. Je to strhující postava, která ukazuje kněze jako služebníka božího i potřebných. Pracoval i pro jednotu ve víře u slovanských národů. Tehdejší vrchnosti přátelství a jednota slovanských národů vadila, takže s tím měl těžkosti. I dnes se je snaží znepřátelit. Nicméně si můžete přečíst zkušenost s přímluvou A.C. Stojana.

J. Lízner

Funguje to!

Vážení bratři a sestry ve víře. Když jsem se již druhým rokem trápila s těžkou nemocí, tak mi intenzivně pomáhal náš pan farář, a to mj., i donáškou knih. Kniha o životě a díle Antonína Cyrila Stojana mě ohromně „chytila“. Jak se věnoval farníkům, co všechno vytvořil, vystavěl, opravil a vůbec způsobil pro lidi. Kolik staveb kostelů za ním stojí, kolik dopisů psal každý den všem možným adresátům, soukromým i úředním, aby pomohl svým farníkům... Olbřímí, dílo! A. C. Stojan a Hostýn či jím založená studia kněží ze všech slovanských zemí na Moravě. Pro mne opravdový velikán. A byl tak chudý, přitom co mu kdo dal, to poslal dál... Když jsem vyjevila obdiv k dílu A.C. Stojana, dostala jsem radu: „napište na Arcibiskupství olomoucké, ať Vám pošlou nějakou modlitbu k A.C. Stojanovi, třeba Vás jeho přímluva uzdraví...“

Tak jsem to udělala:

út 13. 4. 2021 v 11:28 odesílatel XXXX napsal:

Vážení a milí,

prosím Vás o laskavé zaslání jednoduché modlitby k A.C.Stojanovi.

Jsem

vážně nemocná a čekají mě komplikované operace. To vše v situaci, kdy je na mě značně závislá výchova vnuka. Proto bych se ráda modlila na úmysl uzdravení k A.C. Stojanovi, kterého velmi obdivuji.

Velice Vám děkuji.

S úctou...

A přišla odpověď:

Vážená paní XXX,

níže Vám zasílám modlitbu, o níž jste žádala.

Přeji Vám hodně sil a Boží vedení na nelehké cestě, která je před Vámi.

Se srdečným pozdravem

XXXX

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ

Sekretariát

MODLITBA ZA VYSLYŠENÍ

Bože, náš nejlaskavější Otče! Klaníme se ti, děkujeme ti za to, že jsi nám skrze svého služebníka Antonína Cyrila Stojana ukázal požehnání křesťanské víry a čínorodé lásky.

S důvěrou tě prosíme: obnov a upevni v našem národě svatou víru a mravnost. Posiluj věrnost rodičů, dětí a osob tobě zasvěcených v jejich povolání. Sešli své světlo a sílu těm, kteří životem bloudí a hledají štěstí. Uzdrav naše nemocné (zvláště).

Učiň to, prosíme, na přímělu našeho lidumilného arcipastýře Antonína Cyrila. Dopřej nám milost, abychom ho směli uctívat jako světce, kterého jsi oslavil i zázrakem. Bože, oslav své jméno skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Svatá Panno Maria, Matko církve a Královno rodin, oroduj za nás! Svatí Cyrile a Metoději, ochráncové Evropy, orodujte za nás!

Případná vyslyšení sdělte prosím na adresu: Arcibiskupství olomoucké, Wurmova 9, 779 00 Olomouc.

A přišla realita:

2,5 měsíce marodění a komplikací. To vše s naléhavou modlitbou. Každý den, několikrát. A vstala jsem, vařím, uklízím, chodím, jezdím autobusem do kostela, učím se a raduji se s vnukem. Nejsem zdravá, ale jde to! Mohu. Žiju. Ani nevíte, co to pro mě znamená. Díky Stojanovi! Díky správné radě na koho se obrátit. Díky lékařům. Díky účasti na mších, díky varhanám a zpěvákům...díky Vám.

farnice Zuzana

Události ve farnosti.

Poutě do přírody: Poboří, Oleška, Vítice, Jevany.

Poutě do chrámů: Křemešník, kde je chrám Nejsvětější Trojice. Sázava a Velehrad.

Ve farnosti akce Noc kostelů v Kostelci a ve Svojšicích. Farnost umožnila návštěvníkům Keramických trhů prohlídku, odpočinek, modlitbu v otevřeném kostele.

Na 1. neděli v měsíci je mše sv. v Kostelci v 8,45 hod. Po ní je možnost setkávání farníků na faře.

Ve čtvrtek po mši sv. je setkání nad nedělním slovem Božím. Srdečně zveme.

Připravuje se: v srpnu: poutě.

PRVNÍ PŘIKÁZÁNÍ

Život má smysl

Pokud budeš chtít najít konečný smysl věcí v čemkoli stvořeném, ve studiu, v lásce ke své dívce, v nápravě světa, v třídění odpadů, v záchraně velryb, ve svých dětech nebo ve svých vnucích, ve vědě, v čemkoliv – nenajdeš. Modloslužba je přesně toto : na piedestal, který patří Bohu, dáš cokoli jiného, co tě napadne. Nechtěj po věcech, co v nich není. Ani po lidech. Nezbožňuj je. Nechtěj po prostředcích, aby se staly cílem.

Radost, cestování, dobré jídlo, milovaný člověk, krásné ráno na této zemi vedou k Bohu, všechna jejich sláva má smysl jen skrze něho a s ním a v něm. Táhnou tě vzhůru, skrze ně děkuješ Bohu. Ale nejsou samy o sobě Bohem. Běda, jestli si uděláš boha z cestování a dáš je na první místo, pak v něm hledáš, co v něm není. A není ani ve vlasti ani ve svobodě ani v záchraně přírody. Na místě Božím ať je Bůh.

Pokud si při loučení přejeme „tak hlavně to pevné zdraví“, tak rovněž úplně nevím, co s tím slovíčkem „hlavně“.

Dej na první místo v životě nikoli zdraví, vědu, vzdělání nebo záchranu opuštěných štěňátek, ale Boha – a všechno ostatní ti bude přidáno.

(Radost z Boha, Marek Vácha)

O MODLITBĚ

Jeden stařec každodenně proseděl v kostele celé hodiny bez jediného pohybu. Jednoho dne se ho kněz zeptal, o čem že to k němu Bůh mluví.

„Bůh nemluví. On jen naslouchá.“ Zněla jeho odpověď.

„Dobrá, o čem tedy mluvíte vy k němu?“

„Já také nemluví. Jen naslouchám.“

Kněz pozoroval ženu, jak sedí v prázdném kostele, hlavu položenou v dlaních.

Uběhla hodina. Pak dvě hodiny. Ještě pořád tam byla.

Kněz nakonec usoudil, že ta žena musí něčím velmi trpět, a protože toužil být nějak nápomocný, přišel k ní a oslovil ji: „Mohl bych vám nějak pomoci?“

„Ne, děkuji“ odmítla s rozhodností. „Právě se mi dostávalo veškeré pomoci, které je mi zapotřebí.“

Tedy dokud jste mě nevyrušili!

(Modlitba žáby, Anthony de Mello)

Nejstarší z českých mostů

Kamenný most v Písku je nejstarším kamenným mostem v České republice i střední Evropě. Postaven byl ještě před koncem 13. století. Kdysi tvořil důležitý komunikační prvek na Zlaté solné stezce, která právě v Písku překračovala řeku Otavu.

Stavbu, dlouhou 110 metrů a širokou 6,25 metru tvoří sedm oblouků. Šest je původních, sedmý je z roku 1768 a má asi dvojnásobnou šířku. Šest mostních pilířů vyzdili středověcí stavitelé na suchu, v tzv. stavebních jámkách, kdy okolo staveniště vytvořili ochrannou hráz a řeku nechali proudit vedlejším korytem. Je škoda, že se do současnosti nedochovaly dvě věže, které z obou stran chránily vstup na most. První z nich padla za obětí velké povodni v roce 1768 (spolu s věží prý zmizel ve vlnách i nebohý hlásný), druhá zase nevyhovovala rostoucím dopravním požadavkům a byla roku 1825 nemilosrdně zbourána.

Pozoruhodná je sochařská výzdoba mostu tvořená několika barokními sousošími, resp. jejich replikami – pískovcové originály lze spatřit v Prácheňském muzeu. Během své existence byl most několikrát vystaven náporu povodně, např. v roce 1432 či 1768. Zřejmě nejtěžší zkouškou pro něj byla tzv. tisíciletá voda v roce 2002, kdy hladina Otavy vystoupila tak vysoko, že strhla kamenné zábradlí. Samotný most však padesátkrát vyššímu průtoku vody (oproti normálnímu stavu) odolal. Orkán Kyrill v roce 2007 pak strhl kříž s Kristem. Most byl opraven a v roce 2008 opět osazen křížem.

Vybral R. Jozíf

Mariánská poutní místa

90. Klatovy – kostel Narození Panny Marie

Jedním z nejznámějších mariánských poutních míst v Čechách jsou Klatovy. Ve zdejším arciděkanském kostele Narození Panny Marie je v úctě poutníků zázračný obraz Panny Marie Klatovské, který má původ v severní Itálii nedaleko jezera Lago Maggiore v údolí Vegezzo, kde je městečko Re.

Kopie klatovského obrazu se rozšířily i za hranice Čech a patří mezi jeden z mála importů z českých zemí do střední Evropy.

Obraz je vystaven na hlavním oltáři farního kostela Narození Panny Marie.

Kostel samotný byl pravděpodobně budován krátce po založení města koncem 13. stol. Když v roce 1550 spadl krov a s ním i strop hlavní lodi, provedl opravu tehdejší městský stavitel mistr Antonín, který v té době také stavěl Černou věž. Kromě pozdější přístavby kaple zvané Oliveta při jižní části kostela zůstal vnější tvar chrámu až do

přestavby v letech 1898 až 1908 beze změny. Podstatné stavební zásahy provedl v letech 1898-1908 architekt Josef Fanta, který se snažil přizpůsobit vnější vzhled kostela stavu zobrazenému na Willenbergově obraze města z roku 1602, přitom však obohatil vnější vzezření mnohými novogotickými prvky, zejména na západním průčelí, jehož úprava je dílem sochaře Čeňka Vosmíka. Při této úpravě byl odstraněn i ranně barokní portál z roku 1687 s reliéfem Klatovské Panny Marie. Ten byl přenesen nad průchod Bílé věže postavené vedle kostela jako zvonice.

Vnitřní vybavení kostela prošlo několika změnami. Současný stav ovlivněný mnohými poutěmi k zázračnému obrazu Panny Marie pochází z konce 17. a začátku 18. století. Byl vybudován nový hlavní oltář s velkým baldachýnem pro mariánský obraz, dále dva ranně barokní oltáře v postranních kaplích a kazatelna, které se pro její umělecké provedení nemůže rovnat žádná jiná v jihozápadních Čechách. Všechny tyto

dřevořezby pocházejí z dílny pražského sochaře M. V. Jaeckela. Malby na stěnách jsou přemalby původních gotických maleb, jednak nové malby M. Matouše z roku 1902. Malby na skle oken byly provedeny podle návrhu K. Klusáčka.

R. Jozíf

Poutní medaile Panny Marie Klatovské

Nestřílejte, dnes je neděle

V roce 1913 byl celý tehdejší civilizovaný svět přesvědčen, že prožívá nejšťastnější období lidstva. Jen málokdo si uměl představit, že se civilizace může zhroutit během pouhých několika týdnů. Ještě nikdy nebylo lidstvo tak bohaté, svět tak propojený, život tak pohodlný, technika tak oslňující. Lidé poprvé masově cestovali ve vlacích, plavili se na lodích přes oceány, obchodovali s odlehlými kontinenty. Jistý přispěvatel do časopisů to komentoval slovy: „Díky, Bože, tyto časy jsou nejlepší, jaké kdy svět zažil.“

V květnu roku 1913 se v Berlíně konala svatba dcery německého císaře Viléma II. Viktorie Luisy. Na svatbě se sešla celá plejáda monarchů, která dle dobových novin vládla „třetině světa“. Největšími hvězdami byli tři bratřenci: zmíněný císař Vilém, britský král Jiří V. a ruský car Mikuláš II. (jejich společným předkem byla britská královna Viktorie). Jejich příbuzenské svazky jsou přece zárukou míru.

Zdánlivě přehledná a pokrevně spřízněná družina monarchů byla však jen iluzí mocenské rovnováhy.

Na dávné konflikty už si téměř nikdo nepamatoval, všechno vypadalo nové a lepší. Ovšem válečný stroj již startoval.

Dokonce ani po sarajevském atentátu 28. června 1914 nebylo vůbec jasné, že válka opravdu začne a že mír bude trval už pouze 37 dnů.

Vše se zvrtilo až v okamžiku, kdy Rakousko-Uhersko poslalo Srbsku 23. července ultimátum. V tom okamžiku se rozjela válečná mašinerie. Jakmile měli situaci v rukou generálové, byl konec. Sen se zhroutil ve všeobecném chaosu a na jeho odvrácené straně se vynořila bojiště první mechanizované války v dějinách lidstva se 65 milióny mobilizovaných vojáků, 20 miliony mrtvých a 21 miliony zraněných, nevyčísitelnými ztrátami, překreslenými hranicemi států a revolucemi.

Právě z té doby se vypráví příběh. Nepřátelské zákopy byly od sebe pár desítek metrů, oddělené jen překážkami z ostnatého drátu. Byla neděle, krásný den, slunce svítilo na krajinu bez trávy, bez zeleně, bez života, jen pahýly stromů a krátery po dělostřeleckých granátech. Byla neděle a byl klid. Fasovalo se mýdlo k umytí a oholení. Voda byla v loužích na dně zákopu. Na jedné straně vylezl ze zákopu voják, protáhl se, zívá a nastavil tvář slunci. Pak zavolal směrem k druhé straně: „Nestřílej, dnes je neděle!“ Voják neměl pušku, měl mladou tvář a modré oči. Tak byly tehdy zákopy blízko, že šlo rozeznat barvu očí. Vtom třeskla rána a voják padl mrtev. Vždycky se najde šílenec, který dělá zářezy na své pušce (nevěda, že ty zářezy dělá i na svém svědomí).

Taková je moc příběhu! Jak vysvětlit absurditu války někomu, kdo ji nikdy nepoznal než tak, že mu povíme příběh. Čím více příběhů známe, tím více jsme lidmi. Mnoho životních situací řešíme správně, že pro ně máme správný, modelový příběh. Ne nadarmo bychom se měli učit historii. Je to bezpočet příběhů, které se skutečně staly. A znalost těchto příběhů je velká příležitost nedělat stejné chyby. Historie je učitelka života, která nám ve svých příbězích zadarmo prozrazuje velká tajemství.

Jen kdybychom více uměli naslouchat jejímu tichému hlasu, ať už jako jednotlivci, nebo jako národy a lidstvo! Kdyby se naslouchalo nemohla by být Velká válka přejmenována na první světovou, protože došlo k pokračování druhou světovou válkou. Nakonec ta pořadová číslice v pojmenování je zlověstná.

R. Jozíf

Jean-Louis Raduit de Souches

**16.8.1608 v La Rochelle, † 12.8. 1682 v Jevišovicích*

Pocházel z hugenotské rodiny z francouzského přístavu La Rochelle. Po dobytí města vojsky krále Ludvíka XIII. v říjnu 1628 odešel do Německa, kde vstoupil do vojska švédského krále Gustava Adolfa. V roce 1635 se stal důstojníkem a pak plukovníkem dragounského pluku. Bojoval proti vojskům Katolické ligy v Německu a v Polsku. V roce 1642 však přešel na stranu rakouského císaře Ferdinanda III.

V roce 1645 se stal velitelem obrany Brna, které pak navzdory drtivé převaze Švédů ubránil.

Po tomto obrovském úspěchu jeho kariéra strmě stoupala. Ještě v říjnu stejného roku byl za své zásluhy povýšen na generála, v roce 1646 získal šlechtický titul "svobodný pán" a obdržel finanční odměnu 30 000 zlatých. Roku 1648 jej císař povýšil na polního maršála a pověřil funkcí vojenského velitele Moravy, roku 1650 byl pak uveden do panského stavu. Ve velitelských funkcích se účastnil tažení císařských vojsk proti švédským vojskům v Polsku, poté proti Turkům v Uhrách a za zásluhy na dobytí Krakova v roce 1657 byl povýšen na polního zbrojmistra a o rok později jmenován vrchním velitelem císařského dělostřelectva.

Po smrti plukovníka Ogylviho byl Louis Raduit de Souches jmenován velitelem pevnosti Špilberk a v době tureckého ohrožení i velícím generálem na Moravě. Už v roce 1649 získal jevišovické panství, ve stejném kraji pak koupil roku 1670 tvrz v Boskověstejně a roku 1679 zámek v Plavči. Pohřben je v kostele sv. Jakuba v Brně. Za jeho hlavním oltářem je umístěn umělecky cenný náhrobek s laudaciem a klečící postavou maršála de Souches ve zbroji (viz obrázek).

Vybral R.Jozíf

Nevybuchlá bomba na Maltě

V maltském městě Mosta stojí impozantní chrám Panny Marie. Jeho kupole je 60 m vysoká a měří 52 m v průměru. Uvnitř obrovského prostoru není jediný podpůrný sloup. Působivá je i výzdoba chrámu. Průvodci tady turisty upozorňují na stále viditelnou opravenou díru v kopuli, kudy v roce 1942 prolétla dovnitř německá bomba.

V kostele byla právě mše svatá, 300 lidí se modlilo za mír. A když bomba spadla, všichni vyběhli ven. A naštěstí se nic nestalo. Tak si všichni lidé stále myslí, že to byl zázrak.

Podle legendy, která se vypráví, měl v bombě být místo výbušniny písek. Z bomby se kromě písku měl vysypat i vzkaz dělníků z plzeňské Škodovky, kteří bombu vyráběli a svojí sabotáží vlastně Maltěny zachránili.

Bomba v sakristii je replika, není to dokonce ani německá bomba, je to britská bomba, ale je prý velmi podobná té, která sem spadla.

Vybral R. Jozíf

Z historického kalendáře

1.srpna 1942	zemřel v KL Dachau Gerhard Hirschfelder, v roce 2010 blahorečený (80 let)
2.srpna 1932	zemřel Václav Antonín Frind, světitel biskup pražský (90 let)
4.srpna 1992	zemřel František Tomášek, kardinál, pražský arcibiskup v letech 1977 až 1991 (30 let)
9.srpna 1167	zemřel u Ancony v Itálii pražský biskup Daniel I., rádce a diplomat krále Vladislava II. a císaře Fridricha I. Barbarossy (855 let)
9.srpna 1942	zemřela v KL Osvětim sv. Terezie Benedikta od Kříže (Edita Steinová), karmelitánská řeholnice, mučednice (80 let)
12.srpna 1222	zemřel Vladislav Jindřich, český kníže, moravský markrabě, zakladatel cisterciáckého kláštera na Velehradě (80 let)
15.srpna 1912	byla na Svatém Hostýně slavnostně korunována milostná socha Panny Marie s Ježíšem (110 let)
15.srpna 1972	přijal kněžské svěcení František Václav Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský (zlaté kněžské výročí)
23.srpna 1712	zemřel Jan Kryštof Liška, český barokní malíř (310 let)
27.srpna 1967	zemřel Břetislav Kafka, původním povoláním řezbář a sochař, známý více jako parapsycholog (55 let)
28.srpna 1862	se narodil Jan Method Zavoral, opat strahovského kláštera v Praze (160 let)
29.srpna 1942	zemřel Sigismund Ludvík Bouška, český katolický kněz, básník a překladatel (75 let)

Povodeň v Česku 7. až 16.srpna roku 2002 je jedna z největších událostí svého druhu v historii České republiky. Nejvíce postiženými oblastmi v Čechách bylo povodí Vltavy, později dolní tok Labe a okrajově také toky v povodí Ohře a na Moravě povodí Dyje.

V Praze to byla největší povodeň od ničivé Velké povodně v roce 1845. Proti ní byl průtok Vltavy v roce 2002 ještě o přibližně 20 % větší.

<i>Uzávěrka příštího čísla je 20. srpna 2022</i>
--

OKO EKUMÉNY

Cílem lidské společnosti je obecný pokoj i bezpečnost a blaho lidu má být nejvyšším zákonem kterékoli republiky i kteréhokoli království: proto musí být stavováno všechno, cokoli může nějakým způsobem lidskou společnost znepokojovat, zaplétat a obtěžovat nebo trhat svazky obecného i soukromého bezpečí.

V této věci mají hlavní místo:

Války: neboť žádné spásy ve válce není, a aby nebylo příležitosti vrátit se k nepřátelství a válkám, mají být odstraněny zbraně. Rovněž tak krvavé rady, z nichž neplyne nic než hrozba ohněm, ocelí a kácením států.

(Obecná porada o nápravě věcí lidských, J.A. Komenský)

Vážení čtenáři kosteleckého Anděla,

opět se ti nabízí prostor pro tvůj příspěvek. Může se týkat něčeho, cos třeba přečetl, můžeš se podělit o svůj příběh, zkušenost. Můžeš přispět do občas nabídnuté ankety. Můžeš sdělit cos viděl, zažil a co ti to dalo.

Budeš se těšit na další výtisk.

Tak tedy, do toho. **Pošli na adresu: marivecerova@seznam.cz**

***Program bohoslužeb v našich farnostech
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách
nebo je sledujte na farním webu,
který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz***

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.